

Joi, 25 Iunie, 2026

Sf. Cuv. Mc. Fevronia; Sf. Mc. Orentie și frații săi; Sf. Mc. Livia

Romani 11

¹³ Dar v'o spun eu vouă, păgânilor¹: În măsura'n care eu sunt într'adevăr apostol al neamurilor, îmi slăvesc slujirea

¹⁴ în nădejdea că voi ațâța gelozia celor din neamul meu și-i voi mântui pe unii din ei.

¹⁵ Căci dacă înlăturarea lor a fost reîmpăcarea lumii, atunci reprimirea lor ce va fi, dacă nu o înviere din morți?²

¹⁶ Iar dacă pârga³ este sfântă, așa e și frământătura; și dacă rădăcina este sfântă, atunci și ramurile sunt.

¹⁷ Dar dacă unele din ramuri au fost tăiate și dacă tu, măslin sălbatic, ai fost altoit în locul lor⁴

¹ Creștini convertiți dintre păgâni (căror Pavel li se adresează, totuși, ca un fiu al lui Israel).

² Literal: viață din morți.

³ Pâinea (la noi, prescura) dusă ca ofrandă la altar. În limbajul liturgic, prin pârgă se înțeleg primele fructe coapte pe care credincioșii le aduc la biserică spre mulțumire și binecuvântare.

⁴ Pavel cutează ideea unei altoiri inverse (sălbatic pe domestic) tocmai pen-

și-ai devenit părtaș al rădăcinii și-al grăsimii măslinului,

¹⁸ nu te mândri față de ramuri; iar dacă te mândrești, nu tu porți rădăcina, ci rădăcina pe tine...

¹⁹ Dar vei zice: Au fost tăiate ramurile ca să fiu altoit eu...

²⁰ Bine! Ele au fost tăiate din pricina necredinței, dar tu stai prin credință. Nu te îngâmfa, ci teme-te;

²¹ că dacă Dumnezeu n'a cruțat ramurile firești, nici pe tine nu te va cruța.

²² Vezi dar bunătatea și asprimea lui Dumnezeu: asprimea față de cei ce-au căzut, dar față de tine, bunătatea lui Dumnezeu, dacă vei rămâne în această bunătate; altfel, și tu vei fi tăiat.

²³ Dar și aceia, de nu vor rămâne în necredință vor fi altoiți, că putere are Dumnezeu să-i altoiască din nou.

²⁴ Căci dacă tu ai fost tăiat din măslinul cel din fire sălbatic și'm-

tru a sublinia caracterul extraordinar, „nefiresc”, al convertirii păgânilor.

potriva firii ai fost altoit în măslin bun, cu cât mai mult aceștia, cei ce sunt după fire, vor fi altoiți în chiar măslinul lor!

Matei 11

27 Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu și nimeni nu-L cunoaște pe Fiul decât numai Tatăl, și nici pe Tatăl nu-L va cunoaște nimeni decât numai Fiul și cel căruia va vrea Fiul să-i descopere.

28 Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați, și Eu vă voi odihni!

29 Luați jugul Meu asupra voastră; și învățați-vă de la Mine, că sunt blând și smerit cu inima, și veți afla odihnă sufletelor voastre!

30 Că jugul Meu este bun și povara Mea este ușoară”.⁵

Tâlcuire

„Veniți la Mine, toți cei osteniți și împovărați, și Eu vă voi odihni pe voi.” O, dumnezeiescul, o, iubitul, o, preadulcele Tău glas! Să mergem, dar, cu toții, în urma Domnului care ne cheamă! Mai înainte însă trebuie să simțim că ne e greu, că avem mulțime de păcate și că păcatele acestea sunt grele. Acest simțământ naște nevoia de a căuta ușurare. Credința ne arată atunci că singura scăpare este la Domnul Mântuitorul, și pașii noștri se vor îndrepta de la sine către El. Sufletul care vrea să se izbăvească de păcate știe ce să îi spună Domnului: „Ridică de la mine povara cea grea a păcatelor, iar eu voi lua jugul Tău cel bun”. Și așa se întâmplă: Domnul iartă păcatele, iar sufletul începe să umble întru poruncile Lui. Poruncile sunt jugul, iar păcatele sunt povara; însă punându-le alături, sufletul află că jugul poruncilor este ușor ca fulgul, iar povara păcatelor grea ca un munte. Așadar, să nu ne temem a primi cu plăcere jugul cel bun al Domnului și povara Lui cea ușoară! Numai așa, și nu altfel, putem

⁵ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

afla odihnă sufletelor noastre.⁶

⁶ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an.*